

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Islamsko bankarstvo". Rad ima 25 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Uvod i konvencionalno bankarstvo

Prema izvještaju Ujedinjenih Nacija iz 1996. godine, 358 najbogatijih ljudi na svijetu posjeduje više materijalnog bogatstva od 2,5 milijarde najsiromašnijih. Drugim riječima, ukupno društveno bogatstvo je tako neravnomjerno raspoređeno da jedan, zaista mali broj ljudi raspolaže istim bogatstvom kao i ona siromašnija polovina čovječanstva.

Nakon ovog saznanja ne možemo a da se ne zapitamo koji su osnovni uzroci i razlozi ovakvog stanja u svijetu na kraju XX i početku XXI vijeka? Samo istraživanje koje je došlo do ovog rezultata daje mogućnosti za brojne analize i raznovrsne zaključke. Između njih nikako ne možemo odbaciti kao neutemeljen i stav da je jedan od uzroka i način finansiranja ekonomskog razvoja u zemljama tzv. Trećeg svijeta. Isti se zasniva na finansiranju iz vanjskih izvora tj. pomoću inostranih zajmova koji predstavljaju jedan vid pomoći nerazvijenim privredama, ali istovremeno kod njih generišu i problem servisiranja tako nastalih dugova. Neka istraživanja su pokazala da mnoge zemlje moraju da uzimaju zajmove svake godine samo da bi platile kamate za prethodne zajmove, te da su otplate zajmova sa kamatom zemalja Trećeg svijeta u 1985. godini bile za 30 biliona američkih dolara veće od zajmova koje su primile te godine. [1] Ovi rezultati bi mogli biti argument u prilog kejnzijanske teorije po kojoj su štednja, a samim tim i investicije obrnuta funkcija kamate kao i argument u prilog tvrdnjama da bi eliminiranje kamate (ako ne u potpunosti, onda smanjivanjem kamatnih stopa) dovelo do većeg investiranja i da eliminiranje kamate predstavlja ključ ekonomskog razvoja. [2]

U mnogim filozofskim, ideološkim i religijskim učenjima, teorijama i pogledima kamata se smatra neprihvatljivim načinom sticanja novca ili uopšte imetka. Tako su npr. Platon i Aristotel kamatu tretirali kao "neprirodan" način bogaćenja; u glavnim svjetskim religijama - judaizmu, kršćanstvu i islamu poslovanje sa kamatom je grijeh jer čovjek na taj način ostvaruje zaradu bez rada odnosno bez uloženog truda, a Bog sa tim nije zadovoljan. Uz to i neka značajnija učenja moderne ekonomske misli (počevši od klasičara Adama Smita i Dejvida Rikarda) baziraju se na osnovama radne teorije vrijednosti (ne treba zaboraviti ni marksističke poglede o vrijednosti i višku vrijednosti koji nastaje radom).

Neslaganje sa načelima na kojima je baziran bankarski sistem doveo je do nastanka alternativnih sistema tj. do određenih oblika bezkamatne bankarske prakse. Najbolji praktični primjer bezkamatnog bankarstva je "islamsko bankarstvo". Možda ovaj termin, na prvi pogled, izgleda neprikladan, ali to je danas uobičajen termin kako u stručnim bankarskim krugovima, literaturi i medijima koji tretiraju ekonomska i bankarska pitanja, tako i u razvijenoj bankarskoj praksi. Istina je da se termin islamsko bankarstvo smatra neprikladnim i među samim muslimanima, a razloge za to navešćemo kasnije. Ovaj tekst treba da pojasni suštinu zabrane kamate, osnovne probleme na relaciji između poslovne bankarske i islamske vjerske svijesti, instrumente ili modele finansiranja koje u svojoj praksi primjenjuju islamske banke, nastanak i razvoj islamskog bankarstva i aktuelnu problematiku u vezi sa ovim pitanjima.

Konvencionalno bankarstvo - historija i suština

Naime, bankarski sistem zasnovan na kamati, koji sada tvori osnovu monetarnog sistema u svakoj modernoj naciji, razvijen je iz prakse zlatara koji su ustanovili prve banke u Evropi prije nekoliko vijekova. Ovi zlatari su bili spremni da ponude svoje usluge onima koji su željeli da povjere zlatni novac na čuvanje. Po preuzimanju zlatnog novca zlatar bi izdao potvrdu o prijemu onome koji bi povjerio novac. Potvrda bi bila izdana u formi "plaća se donosiocu" što znači da je bilo koja osoba, podnoseći je, mogla povratiti zlato od bankara na zahtjev. Vremenom ljudi su počeli da ovim potvrdama plaćaju za dobra i usluge te su ove potvrde počele da obavljaju jednu od osnovnih funkcija novca. Potvrde su postale najranija forma "bankovnog novca", a bile su potpuno drugačije prirode od zlatnog novca pravljenog od strane države.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com